

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Sipőcz Jenő polgármester a kormányt okolja az élelmiszerek drágaságáért*

Forrás: *Magyarország*

Bk

(Hely)

1924. 9. 12.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1924"

Személy

H.

Sipőcz Jenő polgármester a kormányt okolja az élelmiszerek drágaságáért

A polgármesteri jelentés panaszai a létszámcsökkentés, a drágaság és az élelmiszerhamisítás miatt

(A Magyarország tudósítójától.) A székesfőváros közigazgatási bizottságának hétfői ülésén Sipőcz polgármester jelentést fog tenni az év első felének eseményeiről. A jelentésből közzétehetjük a következő adatokat:

Közigazgatási feladatok ellátásában az első félévben különösebb fennakadás nem volt, bár a létszámcsökkentés végrehajtása folytán az elbocsátott személyzet munkáját is a megmaradtaknak kellett elvégezni. A folyton szaporodó közigazgatási teendők mellett az első létszámcsökkentés alkalmával a főváros nem tudta a csökkentési százalékot megtartani. *Igen súlyos helyzet állana be azonban, ha újabb létszámcsökkentéssel kapcsolatosan a személyzetet újból csökkenteni kellene.* Az adóügyi igazgatás átalakulása és a főváros üzemeinek állandó fejlesztése következtében ugyanis *most már lehetetlen a létszám további csökkentése.* Szükség van arra, hogy a régi begyakorolt és nem nélkülözhető személyzet lássa el továbbra is az idevonatkozó munkálatokat.

A bank és pénzváltók, illetve értékpapírkereskedők iparának elrendelt revíziója nagyjában véget ért. A közép- és alsóbb osztályok anyagi viszonyaira jellemző tünetkép említendő fel az a munkaszaporulat, amelyet a *szegénységi bizonyítványok kiállítására okoz;* szegénységi bizonyítvány segítségével ugyanis okmányok, útlevelek és vízumok díjtalanul eszközölhetők ki.

A *kihágási ügyek száma* még mindig igen nagy, elsősorban áll ez az *élelmiszerhamisítási ügyekre.* A forgalmi adó kezelésében fokozott munkát okoz az eddigi negyedévi készpénzfizetés helyett a havifizetések behozatala. A központi igazgatás szempontjából méltányta-

lan a fogyasztóközönségre nézve, hogy amíg az élelmiszerek kivitele korlátlanul felszabadult és minden illetéktől mentes, addig a *külföldi olcsóbb élelmiszerek behozatala vagy tilos, vagy olyan vámokkal illetik azt, amelyek ezeket a behozatalokat gazdaságilag szinte lehetetlenné teszik.* Így például egy kiló hús behozatali váma 5100 korona, egy kiló zsír behozatali váma pedig 7650 korona. A legújabb vámtarifa szerint, ha az életbelép, egy kiló hús után 7650, egy kiló zsír után pedig 10.200 korona vámot kell majd fizetni.

— Ezekhez járul még egy százalék vámkezelési illeték és három százalék forgalmi adó úgy, hogy a fenti kiadásokon kívül még további 840 korona illeték terheli a húst és 1200 korona a zsírt. A magas behozatali illetékek

miatt a *belföld meg van kímélve minden versenytől.* Az az országos közgazdasági politika, amelyet ma folytatnak, ezt az egyenlőtlenséget még fokozza azáltal, hogy *minden módon igyekeznek elősegíteni az élelmiszerek kivitelét.* Így például az úgynevezett örlési forgalom értelmében vámentesen behozható a gabona, amelynek ellenében 98 százalék örleményt visznek ki az országból. Pedig tudvalévő, hogy 100 kilogram búzából legfeljebb 78 kilogram lisztet lehet örölni. Ilyen módon akarják tehát fokozni a fogyasztók egyenlőtlen hátrányára a minél nagyobb lisztkivitelt.

— A főváros közéletének szempontjából sérelmes az a kereskedelmi miniszteri rendelet is, amely még a nyáron sem engedte meg a hús vasárnapi árusítását, jóllehet, a tisztí főorvos megállapítása szerint, — ez még közegészségügyi szempontból is káros következményekkel jár.

— Itt említem meg, — mondja továbbá a polgármesteri jelentés — hogy egy 1923-ban lefolyt törvényhatósági ülés intézkedett aziránt, hogy az *elzaporodott élelmiszerhamisítások* ellen mily módon védekezzünk. Azt akarták, hogy gyorsabb elintézés végett a decentralizálás helyett egységesítsék ezeket az eljárásokat, hogy így az élelmiszerhamisítások megtorlása gyorsan és egyöntetűen történhessen. *Ezt a határozatot azonban a kormány még ezideig nem hagyta jóvá.* Bár a fővárosban a hatósági lisztellátás megszűnt, a tanács mégis gondoskodott arról, hogy a *községi kenyérgyárnak mintegy négyszáz vagón lisztkészlete legyen,* hogy ezáltal a kenyérrakra mérséklő hatást tudjon gyakorolni. Ez sikerült is annyiban, hogy a községi kenyérgyár a szabadpiaci kenyérraknál kilogramonként mintegy 1000 koronával olcsóbban árusítja a kenyeret.

— Végül említést tesz a polgármester jelentése a főváros közérdekű üzemeinek forgalmáról is. Eszerint: a községi élelmiszerárúsító üzem áruforgalma 1362 vagón volt, 25 milliárd 626 millió korona értékben, a községi kenyérgyár áruforgalma 1358 vagón volt 5 milliárd 442 millió korona értékben. A lóhúsüzem áruforgalma 282 vagón, értékforgalma pedig 4 milliárd és 500 millió korona.

A főváros intézményeihez tartozik a Budapesti Takaré- és Vásárpénztár Részvénytársaság is, amely részint a húsiparosság hitelkérdéseinek kielégítéséről gondoskodik. A vásárpénztár által lebonyolított forgalom az 1923. évben 197 milliárd korona, összes üzleti pénzforgalma pedig ugyanez évben 693 milliárd korona volt.